

Bông Mận Rụng

Thơ: Võ Ngọc Tây
Nhạc: Nguyễn Hữu Triều

$\text{♩} = 90$

Tôi ngồi trông gió xuân sang thấy bông mận rụng bàng hoàng nhớ
ai Nhớ ai nỗi nhớ ai hoài nhớ con đường cũ bóng dài nghiêng
nghiêng Tâm tư khắc khoải triền miên mơ hình bóng cũ bên hiên ngày
nào Mỗi khi đi đứng nói chào lời cô mật ngọt rót vào tai
tôi Lòng tôi xúc động bồi hồi khi nghe cô hát những lời thiết
tha Bây giờ xa thật là xa nửa vòng trái đất gọi là chút
duyen Chúc cô an phận thuyền duyên nay tôi ngồi đợi gió miền Ca -
li Mơ bông mận rụng tình si cho quên nỗi nhớ người đi lấy chồng